

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 57 af 5. April 1888 med senere deri foretagne Ændringer m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3546).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg har bedt om Tilladelse til at fremsætte nogle Bemærkninger, der ligger lidt udenfor Rammen af Forhandlingen ved anden Behandling. Jeg har i Dag modtaget en Henvendelse fra Foreningen „Danmarks Blinde“, hvis Formand er Grosserer Bønnelykke, om for de blindes Tryksager at tilvejebringe en Lempelse i Postlovens Bestemmelser vedrørende Forsendelsen af Tryksager og Aviser. De blindes Tryksager er jo trykt paa særegent Papir med den ophøjede Skrift for blinde, og de vejer derfor usædvanlig meget. Man har vist mig et Nummer af de blindes Ugeskrift, og det skal efter Sigende veje lige saa meget som et 12-sidet Dagblad i normalt Format, men indeholder ikke mere Tekst, end hvad der kan staa paa 1½ Spalte i et Dagblad. Lempelser for Forsendelse af blindes Tryksager skal være indført baade i Tyskland, England og Norge, og der er adskilligt, der taler for at fritage de blinde for alt for store Udgifter ved Forsendelsen af deres Tryksager. Det er meget sent, dette Andragende fremkommer — Postlovens Forhold har jo været drøftet snart i 2½ Aar her i Rigsdagen —, men hvis der er nogen Mulighed for at kunne Ændring, der dog denne Gang kun kan tage Hensyn til Forsendelsen af Blade og ikke af Tryksager i Almindelighed, som Lovforslaget ikke berører, haaber jeg ikke desto mindre paa denne Imødekommen, hvis det da kan lykkes at affatte en saadan Ændring inden tredie Behandling. Det er blot dette, jeg har ønsket at faa Lov til at fremføre for at forberede Tinget paa, at et saadant Ændringsforslag muligt vil fremkomme inden tredie Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Tillæg A. Sp. 4171) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Uddybning og Sikring af Thyborøn Kanal m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4179).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Formanden: Under Behandlingen af dette Lovforslag vil ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen kunne omtales.

Sandbæk: Skønt jeg faar Ordet først i denne Sag, er det ikke, fordi jeg kan tale paa mit Partis Vegne, da der indenfor mit Parti er forskellige Opfattelser af visse Dele af det foreliggende Lovforslag, men naar jeg har faaet Ordet først, er det, fordi Lovforslaget særlig vedrører den Valgkreds, jeg repræsenterer.

Det første, der fra min Side skal lyde ved denne Sags Behandling, er en Tak til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Vestkysthavnesagen har været paa Dagsordenen i adskilligt over 30 Aar, og endnu er der ingen Havn mellem Esbjerg og Skagen. Det er, saa vidt jeg ved, første Gang en Minister har fremsat et Forslag om en virkelig Vestkysthavn, og derfor mener jeg, at den 26. Februar 1914, da Fremsættelsen foregik, maa blive en Mærkedag i Vestkysthavnesagens Historie. Den højtærede Minister fortjener Tak af alle dem, der interesserer sig for Vestkysthavnesagen.

Der har været stærkt delte Meninger om, hvorvidt man skulde søge at lukke Thyborøn Kanal, eller vi skulde søge at udnytte de Fordele, den byder, og der har til at tage den Sag under Overvejelse været nedsat en Kommission, der den 12. Januar 1912 har afgivet sin Betænkning. Jeg kan ved denne Lejlighed ikke lade være med at fremdrage enkelte Punkter af denne Kommissions Betænkning. Kommissionen kom til den Opfattelse, at det vilde stride mod for store Interesser at lægge en Dæmning ved Odde-sund og spærre Vejen mod Vest ud fra Limfjorden, og der fremsættes en lille Ud-